

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaë, 1661

2 Alterius patriæ clerum tondere vetamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

nem, quæ ad eius curam minimè noscitur pertinere, ad aliquid ordinandum, neque Presbyteros aut Diaconos constituere, ad alios a Episcopos pertinentes, nisi forte cum voluntate & testimonio propria regionis Episcopi. Quod si a quipiam horum quid tale facere voluerit, irrita quidem erit huiusmodi ordinatio, & quæ male 4 usurpaverit synodo arguatur. Nam si ordinare non poterit, nullatenus ad alios pertinentes iudicatur presumat.

1 ¶ Ad aliquid ¶ In hoc etiam canone Dionysii versus prior est: hic autem habet, super ordinatione cuiusquam, quod gratè est, nisi a proprio in suis ordinibus recipi possunt.

2 ¶ Ad alios Episcopos ¶ Eodem sermone Dionysius, Græce legitur, his rōnis eripit emendatū, τὸν ἀλλοτρίου, id est, in locis alteri Episcopo subiectis.

3 ¶ Et testimonio ¶ Græce tantum est, ἡ ἀπόφασις, quod Dionysius veritè, cum consilio & voluntate.

4 ¶ Et quæ male ¶ Sic est emendatum ex veteris exemplaribus, & ex ceteris editionibus conciliorum, præter hanc postquam quatuor nominant. Dionysius habet, & ipse coëccetur à synodo, quod Græce est, ἄλλοτρίου τὸν ἀλλοτρίου, id est, ἄλλοτρίου, id est, & ipse puniatur à synodo.

5 ¶ Nam si ¶ Ita hæc clausula in Græco canone, cuius tria exemplaria manuscripta collata sunt, minime habetur: sed ex præfata versus & Dionysiana habetur. Similis sententia legitur supra, in fine.

C. VIII. ¶ Non accedat Episcopus ad ecclesiam, quæ sunt extra eorum diocesium. Item ex synodo Constantinopolitana prima, c. 2.

Episcopi, qui extra diocesium sunt, ad ecclesias, quæ extra terminos eorum sunt, non accedant, neque confundant, & permisceant ecclesias. Secundum regulas statutas, Alexandriæ quidem Episcopi ea, quæ sunt in Ægypto, tantummodo gubernent. Orientales autem Episcopi solius Orientis curam gerant, servatis tamen honoribus primatus ecclesiæ Antiochenæ, qui in regulis Nicenæ synodi continentur. Sed & Asiaticæ diocesis Episcopi, quæ sunt in Asia, & quæ ad Asiaticam tantummodo diocesium pertinent, gubernent. Ponti autem Episcopi Ponticæ tantum diocesis habeant curam, Thraciæ vero ipsius tantummodo Thraciæ.

1 ¶ Secundum ¶ Mutata est interpretatio, ut magis responderet Græco canoni, ἀλλοτρίου τὸν ἀλλοτρίου, id est, ἄλλοτρίου, id est, quod Dionysius veritè, sed iuxta canones, Alexandriæ docent hæc verba, ea quæ sunt in Ægypto tantummodo gubernent. Orientales autem Episcopi.

C. IX. ¶ De eodem. Item eodem, c. 3.

Non invitari Episcopi ultra diocesium accedere non debent super ordinandis aliquibus, vel quibuscumque disponendis ecclesiasticis causis, servata regula, quæ supra scripta est de unaqueque diocesi. Manifestum namque est, quod per singulas quasque provincias provincialis synodus administrare & gubernare omnia debeat, secundum ea, quæ sunt in Nicæa definita.

1 ¶ Servata regula ¶ Ita in omnibus editionibus huius præfata versio: sed in Græco canone hic est interzona perinde, & quæ servata que scripta est de gubernationibus à regula, manifestum est, quod illa, quæ sunt per unquamque provinciam, ipsius provincie synodus dispenses, &c.

2 ¶ In auctoritate præbentur quibus Episcopi clericos alterius ordinare sed quæritur, si contingat eos aliquibus sacrorum ordinum distribuere, an ordinarè ab Episcopo sui in proprio ordinari recipi possint.

C. X. ¶ Clerici ab Episcopo alterius parochie ordinati, a proprio in suis ordinibus recipi possunt.

De hiis ita scribit Urbanus Papa Hugoni Lugdunensi Archiepiscopo.

Lugdunensis a parochia b clericos, quos contra statuta canonum ab alterius parochie Episcopo ordinatos literarum suarum significatione monstrasti, cum graduum suorum honore recipere religionis tue prudentia poterit, si eos aliis canonice, & sine pravitate aliqua ordinatos confiterit: si tamen eorum probabilem vitam id indulgentiæ persequeris promereri. Legimus e quippe sanctum Epiphanium Episcopum ex diocesi sancti Ioannis Chrysothomi quosdam clericos ordinasse: quod sanctus vir omnino non fecisset, si ei detrimendum fore perpenderet. Quos igitur recipiens moderatio tua arbitrata fuerit, injuncta, satisfactio nis gratia, propter ecclesiam, quam offenderunt, congrua poenitentia, misericordiam intuitu in suo quemque honore recipies, salva in omnibus sanctorum canonum disciplina.

QVÆSTIO III.

¶ Quod autem Archiepiscopi, quæ clericos sui suffraganeos, illo in consilio damnare valent, vel absolvere, sic videtur posse probari. Sicut totius Episcopatus ecclesiæ in potestate sunt Episcopi, sic et ecclesiæ totius Archiepiscopus ad diocesium pertinent Archiepiscopi. Vocantur enim Episcopi à metropolitanis in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis. Et quippe viset, eis imperari, ut potestatem suam sibi non adimant. Vnde et sine eius consilio nihil eis agere licet, sicut in concilio Martini Papæ legitur, c. 4.

C. I. ¶ Nec Episcopi sine metropolitanis consensu, nec ille sine eorum consensu aliquid agere debet.

I. ¶ Per singulas provincias oportet Episcopos cognoscere metropolitanum suum, & ipsum Primatus curam suscipere: nihil autem agere reliquos Episcopos præter eum, secundum quod antiquitus à patribus nostris constitutum continetur in canone g. Propter quod metropolitanus Episcopus nihil presumptivè assumat b absq; consilio ceterorum.

C. II. ¶ Sine metropolitanis consensu extra suam diocesium nihil legit Episcopus.

Item ex concilio Antiocheno, c. 9.

II. ¶ Per singulas provincias Episcopos singulos scire oportet, Episcopum metropolitanum, qui præest, curam & sollicitudinem totius provincie suscepisse. Propter quod ad metropolitanam civitatem ab his, qui causas habent, concurratur. Quapropter placuit eum, & honore præcellere, & nihil ultra sine ipse reliquos Episcopos agere, secundum antiquum Patrum nostrorum canonem, nisi hoc tantum, quod unicuique ecclesiæ per suam diocesium competit. Vnumquemque enim Episcopum oportet habere suæ diocesis potestatem, ut regat & gubernet secundum competentem singulis revocentiam, & providentiam gerat omnis regionis, quæ sub ipsius est civitate: ita ut etiam ordinare eum Presbyteros & Diaconos probabili iudicio liceat, & de singulis ipsius regionis causis cum moderazione & pondere desceperet. Ultra autem nihil agere permittitur extra Metropolitanam Episcopi conscientiam: nec metropolitanus sine ceterorum aliquid gerat consilio sacerdotum.

a In p. 6. c. 411. b al. ecclesie. c. d. d. et. e. In capitulo Martini Braccarensi, c. 4. f. al. primatum metropolitanam Episcopi. g. Apost. can. 34. h. al. sibi assumat. i. Apost. can. 34.